

20. 4. 2020

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Iva Telce

Prof. JUDr. Ivo Telec, CSc., je profesorem občanského práva a vedoucím katedry soukromého práva a civilního procesu Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, advokátem v Brně a rozhodcem v Praze. Začínal jako notářský čekatel a později státní notář v Břeclavi. Později byl podnikovým právníkem a úředníkem v Brně. Od roku 1990 působí v advokacii a od roku 1991 pracuje též v akademické sféře. Vyhlášen byl Právníkem roku 2006 v kategorii právo duševního vlastnictví, kterému se věnuje, spolu s nekalou soutěží, nejčastěji.

Vedle toho se profesně zabývá spolkovým a nadačním právem a ochranou osobnosti. V posledních letech pak zdravotnickým právem, zejména tím, co jde mimo hlavní proud. Profesor Telec působil ve Vysoké skupině autorskoprávních odborníků Komise Evropských společenství, v rozkladové komisi Úřadu průmyslového vlastnictví, v řadě pracovních skupin pro přípravu vládních návrhů zákonů a v různých akademických a výzkumných orgánech. Podílel se například na přípravě a přijetí autorského zákona a občanského zákoníku. Léta střídá a vzájemně doplňuje advokacii s akademickou sférou. Co dělá v praxi, to také učí. Publikuje u nás i v cizině.

1. Co máte na své práci nejraději?

Určitě rozmanitost. A také možnost tvořivosti. Kamarád psycholog mi ale říkal, že bych nemohl být soudcem pro nadměrnou tvořivost. Asi měl pravdu. V advokacii to ale může být výhoda. O akademické práci nemluvě. Tam je tvořivost přímo nutná. Radost mívám, když vidím, že mé některé odborné práce mají pozitivní vliv na zákonodárství nebo soudní rozhodování.

2. Největší pracovní úspěch?

Asi bych jej spatřoval v legislativní práci. Myslím tím podíl na přípravě a přijetí zlomového autorského zákona z roku 2000 a některých dalších předpisů. A hlavně dílčí podíl na přijetí občanského zákoníku z roku 2012 a celé rekodifikace soukromého práva. Sice jsem u ní jen sekundoval, ale i tak to trvalo jedenáct let práce a zabralo kus života.

3. Jak často Vás ve vašem oboru něco překvapí?

Dnes mě už, po letech praxe, asi máloco překvapí. Alespoň nikoli nějak zásadně. V rozmanité praxi jsem se setkal s leccím. Dobrým i špatným, obezřetným i lehkomyšlným, spravedlivým i bezcitným.

4. Ideální dovolená?

Naštěstí se mi daří dovolenou prožívat. Nevím, nakolik je úplně ideální, ale vyhovuje mi. Myslím tím střídání cestování po světadílech a cizích krajích s domácím pobytem na dvorku na chalupě na Vysočině.

5. Který předmět byl na studiích Vaším nejoblíbenějším a proč? A který jste naopak neměl rád vůbec?

Kupodivu to byly předměty právně historické a právně teoretické či spíše mimoprávní. Možná jsem si to v sobě nesl už z humanitní větve gymnázia. Dodnes mi to pomáhá v širším právním rozhledu a snad i troše nadhledu. Naopak mě téměř vůbec nezaujalo občanské právo. Životním paradoxem jsem nakonec byl jmenován profesorem právě občanského práva. Faktem je, že s právními dějinami či obecnou právní teorií bych klientům asi moc nepomohl.

6. Proč jste se rozhodl stát právníkem?

Dlouho jsem uvažoval studovat něco, co má blízko k umění. Například filmovou vědu. Anebo snad angličtinu, ruštinu, tehdy běžnou kombinaci. Nakonec ale zvítězil tichý, zato pevný, vnitřní hlas jít na práva. Poháněla mě touha vynat se, jak to ve společnosti chodí.

7. Ideální způsob relaxace?

Naprosto vypnout od práva, ale i od politiky. Upřímně, málokdy se mi to podaří.

8. Kde se vidíte za 10 let?

Tam, kde jsem dnes. Možné dílčí změny nepočítám. Delší dobu už pracuji stejným způsobem. Těžko bych na tom něco změnil. Posledních pár let ale na sobě pozoruji větší únavu „materiálu“. A některé právní problémy proto nechávám odplynout či je řeším s větším nadhledem. Určitě zvolním tempo.

9. Čím byste byl, kdybyste nebyl právníkem?

Možná psychologem nebo něčím podobným. Jako advokát totiž do psychologie tak trochu fušuji. Používám ale jen „právní diagnostiku“ a „racionální právní terapii“ v podobě vysvětlení. Klient se už musí rozhodnout sám. Anebo bych možná byl tak trochu umělcem. Třeba fotografem kýčařem fotícím kalendáře, reklamy nebo něco podobného. Psychologie i umění jsou oblasti, ke kterým docela tíhnu.

10. Jací lidé vás nejvíce dokáží rozčítit?

Snažím se, abych se nerozčiloval kvůli jiným lidem. Ale někdy mi to moc nejde. Snad až poslední dobou začínám více chápat, že každý jsme úplně jiný a nemá cenu se o něčem přesvědčovat. Žij a nech žít. Brát se takoví, jací jsme a držet se toho dobrého, co v nás je. A na tom stavět i vzájemné vztahy. Ušetříme si rozčilení, zklamání a jiné emoční výlevy. Obecně mi ale vadí nedůvěra mezi lidmi. Každému hned vkládáme zlé úmysly. A někdy jde jen o naši vlastní neznalost nebo předpojatost.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Michala Kunu](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálkovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)
- [10 otázek pro ... Vojtěcha Hanzala](#)
- [10 otázek pro ... Marka Netáhla](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Karo](#)